1986 நவம்பர் 24,

(ஔ) ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப் படுத்தல்) தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு 1986.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப் படுத்தல்) தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப் படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு **(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 72/1986) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.''

***திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி :** மாண்புமிகு துணை சபா நாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்தல்) தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத் தல்) சட்டத்திற்கு மேலும் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வரும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது பேசுவதற்கு விழைகிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கிற ஆசிரியப் பெருமக்கள் பல்வேறு சூழ்நிலைகள் காரணமாகப் போராட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசு ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படும் சில சலுகைகள் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன என்றாலும் மருத்துவச் செலவுக்காகவும், வீட்டு வாடகைக் கும் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருந்தகை அவர்களே அறிவார்கள்.

தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கிற தாளாளர்கள் அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளத்தை வழங்கும் அதிகாரம் பெற்று இருந்தனர். அதை மாற்றித் தந்தது நம்முடைய தமிழக அரசு. அதற்காக நான் தலைமை அமைச்சர் அவர்களை நன்றியோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தச் சம்பளத்தையும்கூட ஆசிரியர்களுக்கு செக் மூலமாக வழங்கி னால் அது இன்னமும் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே முன்பு பேசும்போதுகூட குறிப்பிட்டேன். எனவே அவ்வாறு செக் மூலமாக ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்கும் சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய ஓய்வு அறைகள் சரியாக இருப்பதில்லை. அதோடு அவர்கள் பாடம் நடத்தும் வகுப்பறைகள்கூட 60 அல்லது 70 மாணவர்களைக் கொண்டிருந்தால் சிறப்பாகச் சொல்லிக் கொடுக்க உதவியாக இருக்கும். 100-க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களை மந்தையில் சேர்ப்பதைப்போல் அடைத்து வைத்து குழந்தைகளுக்கு கல்வி புகட்டும் சூழ்நிலைதான் தற்போது இருக்கிறது. அந்த நிலைமையைப் போக்க அதிகமாக வகுப்பறைகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**18-11-1986 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி] [1986 நவம்பர் 24

மேலும் தனியார் பள்ளிகளில் கழிப்பறைகள் இல்லை. நல்ல லேபரேட்டரி வசதிகள் இல்லை. நூல் நிலையங்கள் இல்லை என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் எங்கும் இருக்கின்றன. எனவே தனியார் பள்ளிகளுக்கு அனுமதி வழங்கும்போது இவைகளெல்லாம் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். குறிப்பாக விளையாட்டுகளுக்கான இடம்கூட இல்லாத தனியார் பள்ளிகள் பல நடப்பதை நாம் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு விளையாடுவதற்கு இடமில்லாமல் நடக்கிற தனியார் பள்ளிகளை முறைப்படுத்துகிற சூழ்நிலையை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். மேலும் புதிது புதிதாக எங்கே பார்த்தாலும் தனியார் பள்ளிகள் முளைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளி என்ற அறிவிப்பு கொண்ட ஒரு பலகையை மட்டும் அங்கே மாட்டி வைத்து விடுகிறார்கள். இத்தகைய பள்ளிகள் தமிழகம் எங்கும் இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே அவைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவைதானா என்று அதிகாரிகள் யாரும் சென்று கண்காணிப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் எங்கே பார்த்தாலும் நாற்றங்கால் பள்ளிகள் முளைத்துவிடுவதால் தாய்மார்களின் புலம்பல் ஒருபக்கம். பணம் எப்படியெல்லாம் பறிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். தாய் தந்தையர்களின் விழி பிதுங்குகிற அளவுக்கு அவர்களிடம் பணம் வாங்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகள் மூலமாகக் கண்காணிக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் தலைமை)

மேலும் ஆங்கில மோகம் எந்த அளவுக்கு நம்மிடையே வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆங்கிலம் இருப்பதில் தவறு இல்லை. ஆனால் தனியார் பள்ளிகளில்தான் ஆங்கிலம் நன்கு சொல்லித் தருகிறார்கள் என்று கருதி தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை அங்கே கொண்டு போய் சேர்க்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் தனியார் பள்ளிகள் பல இருக்கின்றன. அவற்றின் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அங்கெல்லாம் ஒரே ஒரு ஆங்கில வகுப்பைத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒரே ஒரு வகுப்பு கல்வி இயக்குநரால் தரப்படுகிற காரணத்தால் அந்தப் பள்ளியில் தங்கள் குழந்தைகளைக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்று இரவு 1 மணிக்குப் போய் அங்கே படுத்துக் கொண்டிருந்து விண்ணப்பங்களை வாங்கி வரும் தாய் தந்தையர்களைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு விண்ணப்பத்தை வாங்கி வருவதற்கே கஷ்டப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. விண்ணப்பங்கள் வாங்குவதற்குப் போராடிய பிறகு அனுமதி பெறப் போராடுகிறார்கள். ஆகவே தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கின்ற ஒரு வகுப்பை இரண்டு வகுப்பாக மாற்றினால் நலமாக இருக்கும். ஆங்கில வகுப்பு ஒரு வகுப்பு என்பதால் தலைமையாசிரியர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள். ஒரு வகுப்பிலே 150 மாணவர்களைச் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். ஒரு வகுப்பிலே 150 மாணவர்களைச் சேர்த்துவிட்டால் ஆங்கில வகுப்பின் ஆசிரியர்கள் எப்படி

1986 நவம்பர் 24] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

பாடம் நடத்த இயலும்? அப்படி நடத்தினாலும் செம்மை பொருந்திய அறிவியலைப்புகுத்த முடியுமா என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே ஆங்கில வகுப்புகளை அதிகமாக ஆக்குவதில் தவறில்லை. எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று சொல்லும் அரசு ஆங்கில வகுப்புகளை அதிகமாகக் கொடுக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கினால் நன்று. ஆகவே அதிகமான ஆங்கில வகுப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கிற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பள்ளிக்குச் செல்லக்கூடிய மாணவர்களுடைய மனம் பாதிக்கக் கூடிய வகையில் சென்னை மாநகரத்திலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள திருவொற்றியூர் பகுதிகளிலும் கேவலமான திரைப்பட போஸ்டர்களை ஒட்டியிருக்கிறார்கள். இதனால் குழந்தைகளின் மனம் பாதிக்காதா என்று . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. சின்னராசு) : இது கல்வி மானியம் அல்ல. பில். இந்த பில்லையொட்டித்தான் பேசவேண்டும். பொதுவாக கல்வி மானியத்தின்மீது பேசுவதைப் போல மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறார். பில்லையொட்டித் தான் பேச வேண்டும். பிரைவேட் ரெகுலேஷன் பில்லோடு நிறுத்திவிட வேண்டும்.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி : பள்ளிகள் செல்லும் குழந்தைகளுடைய உள்ளம் செம்மையாக இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் இவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டும். மேலும் தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் அரசு ஆசிரியர்களாக ஆக்கப்படுகிறபோது அவர்கள் தனியார் பள்ளிகளில் செய்த வேலை நாட்களையும் அரசு கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு அந்த சீனியாரிட்டியில் மிகப் பெரிய பதவிகள் வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம். ஆகவே தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கக் கூடிய நல்லாசிரியப் பெருமக்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும். அப்போது அவர்களுடைய சீனியாரிட்டியையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்.

தனியார் பள்ளிகளில் ‘அமெனிட்டி பீஸ்’ என்று வசூல் செய்கிறார்கள். டி. வி. வாங்க இரண்டு ரூபாய் என்று எல்லா மாணவர்களிடமும் வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் வசூலிக்கிறார்கள். அப்பள்ளியில் இரண்டாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள் என்றால் ஒவ்வொருவரிடமும் இரண்டு ரூபாய் என்றால் நான்காயிரம் வசூல் செய்கிறார்கள். டி. வி. மூன்றாயிரம் ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. கலர் டி. வி. என்றாலும் எட்டாயிரம் ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது என்பதால் இப்படி இரண்டாண்டுகளுக்கு வசூல் செய்தால் போதும். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் டி. வி. க்காக என்று வசூலிக்கிறார்கள். நூல் நிலையத்திற்காக வசூல் செய்கிறார்கள்.

ஆனால் நூல் வாங்குவதாகத் தெரியவில்லை. காலண்டருக் கென்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் வசூலிக்கிறார்கள் ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் காலண்டர் போடுவதில்லை. இவ்வாறு மிஸ்மேனேஜ்மென்ட் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மேனேஜ் மென்ட் பள்ளிகளைச் சிறப்பாகக் கவனித்து பெற்றோர்கள் வாடுகின்ற சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ள பி.ஈ. சீட்டுகளுக்கு இப்போது அதிகமான விலையைக் கேட்கிறார்கள். தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்களில் 50 சதவீதம் கோட்டா மானேஜ்மென்டுக் கென்றும் 50 சதவீதம் கோட்டா அரசாங்கத்திற்கு என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். 'டோட்' (D.O.T.E.) மூலமாகச் செல்லுகிறபோதுகூட அரசாங்க கல்லூரிகளில் நான்கு ஆண்டு களில் ஏழாயிரம் எட்டாயிரம் என்று வசூலிக்கிறார்கள். தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ளவர்கள் இதைவிட அதிகமாக வசூலிக்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று நினைவுபடுத்துகிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கின்ற ஆசிரியப் பெருமக்களை அரசு எடுக்கிறபோது அந்த ஆசிரியர்களுக்குச் செம்மையான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரசு எடுக்கிற பல்வேறு தனியார்பள்ளிகளில் நல்ல கட்டிடங் களை உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த மாதவரம் நகரியத்தில் இலட்சுமிபுரத்தில் உள்ள பள்ளி அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே கட்டடங்கள் இல்லை, நூல் நிலையம் இல்லை. அதிகமான பர்னிச்சர் இல்லை. அவற்றையெல்லாம் கொடுக்க அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மசோதாவின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளிகள், தனியார் கல்லூரிகள் சட்ட முன்வடிவின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு ஜனதா கட்சியின் சார்பாக நன்றி கூறிக்கொண்டு சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மக்களுக்கு கல்வி கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு உள்ளது. அதை விடுத்து, தனியார் நிறுவனங்கள் அல்லது தனிப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒன்று கூடி கல் லூரிகள், பள்ளிகள் நடத்துகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குள்ள அந்த ஆர்வத்தை, அவர்கள் செய்யும் பொதுமக்கள் பணியை,

1986 நவம்பர் 24] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

இந்த நாடு முன்னேற வேண்டும், மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்ற அவர்களுடைய ஆர்வத்தை இந்த அரசு பாராட்ட வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-50)

அதை விடுத்து, அவர்களுக்குப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய அளவிலே பல்வேறு சட்டங்களை இந்த அரசு புகுத்திக் கொண்டு வருகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பள்ளிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றோ அல்லது கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றோ சொன்னால் குறிப்பிட்ட தொகை 'என்டோமெண்ட்' ஆகக் கட்ட வேண்டும், குறிப்பிட்ட அளவு ஸ்பேஸ்—இடம்—இருக்க வேண்டும். இன்னின்ன 'பர்னிச்சர்' வைக்க வேண்டும் என்று அரசின் சட்டம் சொல்கிறது. ஆனால் அரசு மூலமாக நடத்தப்படும் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் அந்த அடிப்படை வசதிகளைச் செய்யவில்லை. இதை யார் கேட்பது என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து, 8ஆம் வகுப்புவரை வைத்திருப்பவர்கள் 10ஆம் வகுப்பு வரை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, மக்களுக்குக் கல்வி புகட்டும் அந்தப் பள்ளி நல்ல முறையிலே, ஆர்வத்தோடு இருக்கிறதென்று கருதி, உடனே அதற்கு அனுமதி கொடுக்கலாம். இதைப்போல், 10 வகுப்பு வரை இருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்குவதற்கு தனியார் பள்ளித் தாளாளர்கள் அலையோ அலை என்று சென்னைக்கு படை எடுத்து, வருஷக் கணக்கில் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தேவைதானா? ஆனால் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் சமயங்களில் உடனடியாக அனுமதி கொடுப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஒரு உதாரணம், அருப்புக்கோட்டை இடைத் தேர்தல், இன்னும் பல சட்ட திட்டங்கள் தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்து இருக்கின்றன. ஒன்றாம் வகுப்பில் 40, 50 பேர்கள் இருக்கலாமென்னும்போது, 2 பேரை அதிகமாகச் சேர்த்தாலும் தகுதி இழந்து விடுவீர்கள் என்று ஒரு சட்டம். தாளாளருக்கு அதிகாரம் இல்லாமல், தலைமை ஆசிரியருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பலவற்றின் மூலமாக தனியார் பள்ளி நடத்துவதற்குரிய ஆர்வத்தைக் குறைக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், காமராஜர் மாவட்டத்தில் அரசுக் கல்லூரிகளே கிடையாது. அத்தனையும் தனியார் கல்லூரிகள், தனியார் பாலிடெக்னிக்குகள் தான் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். பொறியியல் கல்லூரிகூட தனியார் நடத்துகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, அரசுக்கு கல்வி கொடுக்கும் பணி குறையும்போது, அவர்கள் பிரச்சினைகளை அனுதாபத்தோடு அணுக வேண்டும். மக்களுக்குக் கல்வி கொடுக்க அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் பணி செய்யும் போது, அவர்களை அனுதாபத்துடன் கவனிக்க வேண்டும்.

எனவே சட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது தனியார் பள்ளிகள் தனியார் கல்லூரிகள் குறித்து கடுமையான சட்டங்களை நிறைவேற்றாமல், அவர்களுக்கு தக்க வாய்ப்புகள் தர வேண்டும். அவர்கள் பொது மக்களுக்கு மேலும் தொண்டு செய்ய வாய்ப்பு தர வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதையெல்லாம் பரிசீலித்து, தனியார் பள்ளிகளுக்கு மேலும் பல வசதிகளைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி, என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன்.

*திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்தல்) தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்தல்) 1986 ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தந்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தனியார் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் பல்கி பெருகிக் கொண்டிருக்கின்ற கால கட்டத்தில் நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். தனியார் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் சிறப்பான கல்விப் பணி செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் ஒருசில தனியார் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் நடைபெறுகின்ற முறைகேடுகளையும், குறைபாடுகளையும் இந்த அரசின் கவனத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டி, அவை களையப்படுமானால், அவர்கள் செய்யும் புனிதப் பணி மேலும் சிறப்படையும் என்பதைச் சொல்லி, ஒருசில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்ட நான் விரும்புகிறேன்.

ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதுபோல என்னுடைய பத்மநாபபுரம் தொகுதிக்கு உட்பட்ட ஒரு தனியார் பள்ளியில் அண்மைக் காலத்தில், நடைபெற்ற, மனதை வேதனைப் படுத்தும் ஒரு குறைபாட்டைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய பத்மநாபபுரம் தொகுதிக்கு உட்பட்ட தனியார் பள்ளிகளுள் ஒன்று, மாடத்தட்டுவிளை புனித லாரன்ஸ் மேல் நிலைப் பள்ளியாகும். அந்தப் பள்ளிக்கு புதிய கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி, அந்தப் பள்ளியிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் அவர்களது ஒரு மாத ஊதியத்தை நன்கொடையாகப் பள்ளி நிர்வாகத்திற்கு வழங்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல ஆசிரியர்கள் அதை மறுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி மறுத்த ஆசிரியர்களிடமிருந்து, அக்குவிடன்ஸ் ரோலில் கையெழுத்து வாங்கிய பிறகு, நன்கொடைப் பணம் கொடுத்தால்தான் மாத ஊதியம் தருவோமென்று அந்த ஆசிரியர்களிடம் சொல்லப்பட்டு அவர்கள் அதை மறுத்து, அந்த மாத ஊதியம் அவர்களுக்குக் கொடுக்காததால், அவர்கள் அருகிலுள்ள இரணியல் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று புகார் செய்திருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது திரு. நாகமுத்து என்ற ஒரு ஆசிரியர் பற்றியது. இரணியல் காவல் நிலையத்தில் அவர், தன்னிடத்தில் கையெழுத்துப்

1986 நவம்பர் 24] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

பெற்ற பிறகும் தனக்கு ஊதியம் தரவில்லை என்று பள்ளி நிர்வாகம் மீது புகார் செய்து, அந்த காவல் நிலையத்தினர் விசாரணை நடத்தினார்கள். காவல் துறையினர் குறுக்கிட்டு அதற்குப் பிறகுதான் அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகும் ஒவ்வொரு மாதமும் நன்கொடைக்கு வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். நன்கொடை கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படும் நிலைமை அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்த நிலைமைகள் மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதிக்குட்பட்ட பல்வேறு தனியார் பள்ளிகள் மிக நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருந்தாலும், அங்கே பயில்கின்ற மாணவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் அங்கேயில்லை என்ற குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.

சில பள்ளிக்கூடங்களில் சில குறிப்பிட்ட பேட்ஜ்கள் அணிந்துதான் பள்ளிக்கு வரவேண்டும் என்றும் இல்லையென்றால் வகுப்பறையில் அனுமதிப்பது இல்லை என்றும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இது அவர்கள் செய்யும் புனிதமான பணிக்கு களங்கம் விளைவிப்பதாக இருக்கின்றது என்பதையும் அரசுக்கு சுட்டிக் காட்டி அமைகிறேன். நன்றி.

*திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த சட்டமுன்வடிவினை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த சட்ட முன்வடிவையொட்டி தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் நடத்துகின்ற அந்த நிலைமைகளையும் நாம் பார்க்கிறபோது, 'விட்மேன்' என்பவரின் கதை ஒன்றுதான் என்னுடைய கவனத்திற்கு வருகின்றது. ஒரு ஆலயத்தின் பணிகளைச் செய்வதற்காக சிற்பங்களைச் செதுக்கிக்கொண்டிருந்த 3 சிற்பிகளைப் பார்த்து ஒருவர் கேட்கிறார். 'ஒருவனைப் பார்த்து 'நீ என்ன செய்கிறாய்' என்று அவனைக் கேட்கின்றபோது 'நான் கல்லைச் செதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்' என்று பதில் சொன்னான். இரண்டாமவனைக் கேட்கிறபோது 'நான் கூலி 10 ரூபாய் கிடைக்கும் என்பதற்காக இந்த காரியத்தை நான் செய்கிறேன்' என்று சொன்னான். மூன்றாமவன் 'நான் இந்த ஆலயத்தை உருவாக்குவதற்காக என்னுடைய பணியினை நான் செய்துகொண்டு இருக்கிறேன்' என்று சொன்னான். எப்படி இந்த சிற்பிகள் மூன்று பேர்களும் மூன்று கோணங்களிலே தங்களுடைய தொழிலை விமரிசித்தார்களோ அது போல இன்றைக்கு கல்விக்கு சேவை செய்ய வருகின்றார்கள். இன்றைக்கு தனியார் பள்ளிகள், தனியார் கல்லூரிகள் ஆரம்பித்து பல பேர்கள் சேவை மனத்தோடும் சில பேர் வியாபார நோக்கத்தோடும் இந்த காரியங்களைச் செய்து

[திரு. செ. செம்மலை] [1986 நவம்பர் 24

வருகின்றார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நினைவு கொள்ள வேண்டும். எனவே, இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அந்தத் தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் இவைகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு சில பாதுகாப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னாலும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்கு ஒரு கேள்வியை வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு கல்லூரியையோ, ஒரு பள்ளியையோ, அல்லது ஒரு பிரிவையோ மூடிவிடுகிறோம் என்று நிர்வாகம் நடத்துகின்றவர்கள், அதாவது தனியார் முன் வருகின்றபோது 'அந்த பாடத் திட்டத்தை நாங்கள் வைக்க விரும்பவில்லை' என்று சொல்கின்ற போது, இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற காரணங்களுக்கு ஒத்து வரவில்லை என்று நாம் மறுப்போமானால், என்னுடைய கேள்வி, அப்படி விருப்பம் இல்லாதவர்கள் அந்தக் கல்லூரியையும் பள்ளியையும் எப்படி நடத்துவார்கள். அப்படி நடத்துவது விதிமுறைகளுக்கு உட்படவில்லை என்ற காரணம் காட்டியும் மேலும் அந்தக் கல்லூரியையும் பள்ளியையும் திரும்ப எடுத்து நடத்த அனுமதிப்போமானால் அவர்கள் எப்படி ஆக்கத்தோடு, ஊக்கத்தோடு, அல்லது சேவை மனப்பான்மையோடு அந்த நிறுவனத்தை நடத்துவார்கள் என்பதே என்னுடைய கேள்வி. எனவே அப்படி அந்த விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு ஒத்து வரவில்லை என்றால் ''நீங்கள் பள்ளியை எடுத்து நடத்தவேண்டும்'' என்று சொன்னால், அவற்றை ''எந்த வகையிலே திறமையோடு நடத்த இருக்கிறார்கள், நடத்துவார்கள், நடத்த இந்தச் சட்டம் எப்படி உறுதுணையாக இருக்கும்'' என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கருதுகிறேன்.

அத்தோடு ஒரு சில குறிப்பிட்ட பிரிவுகளுக்கு, பாடங்களுக்கு மாணவர்கள் சேர்க்கை அதிகமாக இருக்கின்றது என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் விரும்பாத பாடத் திட்டத்திலே மாணவர்களைச் சேர வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவது இருக்கின்றது. குறிப்பிட்ட வகுப்பிலே சேர்ப்பதற்கு பணத்தைப் பெறுகின்ற நிலையும், மாணவர்களை வற்புறுத்தி சில பாடங்களிலே சேர்க்கின்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றன.

(நண்பகல் **12—00**)

அதை எந்த வகையிலே இந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தப் போகிறது என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். காரணம் மாணவர்களைச் சேர்க்கிறபோது இப்படி வற்புறுத்தி சில பிரிவுகளில் சேர்ப்பதற்கு அவர்களிடமிருந்து பணம் பெறுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. தனியார்கள் தங்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு நாம் அனுமதிக்கின்ற நிலை நீடிக்கும் வரை இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நறைபெற்றுக் கொண்டு தான் இருக்கும். ஆகவே, இப்படிப் பட்ட நிலையில் மாணவர்களைச் சேர்க்கின்றபோது கல்வி

1986 நவம்பர் 24] [திரு. செ. செம்மலை]

இலாகாவினுடைய கட்டுப்பாடு இதில் எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கல்வித் துறைக்கு இதில்கட்டுப்பாடு விதிக்கின்ற நிலை இல்லையே என்கிற நிலை ஒருவேளை இருந்தால்கூட தனியார் துறையிலே மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது கல்வித் துறையிலுள்ள உயர் அதிகாரி கூட இருந்துகொண்டு தேர்ந்தெடுக்கிற ஒரு நிலையையாவது உருவாக்க வேண்டும். இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு எங்கள் தொகுதியில் கூட ஒரு தனியார் பள்ளியில் பணியாற்றுகின்ற ஒரு தமிழ் ஆசிரியருக்கு நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய பதவி உயர்வைக் கொடுக்காமல் கடந்த 4 ஆண்டுகளாக மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. பதவி உயர்வை கொடுக்க வேண்டுமென்று இயக்குநர் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திலும் அவர்களுடைய வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் விடாப்பிடியாக அந்தத் தமிழ் ஆசிரியருக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கக்கூடாது என்கிற கருத்தில் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இயக்குநர் அலுவலகம் நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை எடுத்து இப்படிப்பட்ட நிர்வாகங்களின் உரிமையைப் பறித்தது என்றாலும் கூட அவர்கள் ஆசிரியர்களின் உரிமையை மறுக்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட தனியார் நிர்வா கங்களை எல்லாம் எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி புதிதாக பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், மிகவும் திறமை படைத்தவர்கள். எங்கெங்கு சந்து பொந்து சட்டத்தில் இருக்கிறதோ அதை எல்லாம் கண்டு பிடித்து அடைத்து, தவறு செய்கின்ற தனியார் நிர்வாகங்களை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைக்க வேண்டும். இதை எல்லாம் மனதிலே கொண்டு, இச்சட்டத்தை கொண்டு வருகிற நேரத்தில், சில குறிப் பிட்ட பிரச்சினைகளையும் மனதிலே கொண்டு இந்தப் பிரச்சினை கள் குறித்து சில கட்டுப்பாடுகளை அவசியம் விதிக்க வேண்டு மென்று சொல்லி இச்சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று, வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஏற்பளிக் கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்தல்) தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவின் நோக்கம் என்ன என்பது குறித்து முதற்கண் நான் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளிகளுடைய சட்ட விதிகளை பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே அவை இயற்றப்பட்டு உச்ச நீதிமன்றத்திலே தற்போது நிலுவையில் இருக்கின்றன.

அடுத்து, தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே இருக்கின்ற வகுப்புகளை அவர்கள் எடுத்து விடுவார்களேயானால், அங்கே பணியாற்றிக் கொண் டிருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கும், படித்துக்கொண்டிருக்கின்ற மாண வர்களுக்கும் பாதிப்பு ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தான் ''காம்பிடென்ட் அதாரிட்டி'' என்று சொல்லக்கூடிய அரசு அதிகாரியிடம் முறைப்படி அனுமதி வாங்கி ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் என்னென்ன பரிகாரம், மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவாக்கிய பிறகுதான் அவர்கள் அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப் படையில் இச்சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் இச்சட்ட முன்வடிவு ஆசிரியர்களுக்கும் மாண வர்களுக்கும் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாரதி அவர்கள் பேசுகிறபோது தனியார் பள்ளிகளை ஒரு புறம் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இன்னொருபுறம் இதற்கு தொடர்பு இல்லையென்றாலும் கூட போஸ்டர்கள் ஒட்டுவது குறித்து இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத் திருக்கிறதா என்றும் கேட்டார்கள். போஸ்டர்கள், ஆபாச சினிமா சுவரொட்டிகள், பிற ஆபாச சுவரொட்டிகள், வார ஆபாச ஏடுகள், ஃபார்ட்னைட் ஆபாச ஏடுகள், மன்த்லி ஏடுகள் இவைகளில் ஆபாச படங்கள் வந்தாலும் கூட அவற்றின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் பேசுகிறபோது சில தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் போன்றவற்றை வேண்டு மென்றே பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அரசின் நோக்கம் யாரையும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்குவது அல்ல. ஏற்கனவே தனியார் பள்ளிகளில் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் போது மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் மாற்றுப் பரிகாரம் செய்யத் தவறி விடுவதால் கடந்த கால பாதிப்புக்களை மனதிலே கொண்டு இச்சட்ட திருத்தம் இங்கு கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் பேசும் பொழுது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர் இப்படி, காம்பீ டென்ட் அத்தாரிட்டி என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரிகள் அனு மதி வழங்க மறுத்தால் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைச் சொன்னார்கள். அனுமதி வழங்குவதற்கு என்றே, guidelines are being prescribed அந்த கைட்லைன்ஸ்க்கு உட்பட்டுத்தான் அவர்கள் அந்த வகுப்புகளை நீக்க வேண்டும் அல்லது வேறு வகுப்புகளைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற கைட்லைன்ஸ் இருக்கின்றன. ஏற் கனவே அந்தந்தப் பள்ளிகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும், தமிழ்நாடு அரசுக்கும் பொது நியதிகள் என்று இருக்கின்றன. அந்தப் பொது நியதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் அவர்கள் வகுப்புகளையே வைக்க வேண்டும். அப்படி நீக்குகின்றபொழுது மாற்றுப் பரி காரத்திற்கும், guidelines that are going to be prescribed under the rules என்று இதிலே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த

1986 நவம்பர் 24] [திரு. சி. பொன்னையன்]

கைட்லைன்ஸ்க்கு உட்பட்டுத்தான் அவர்கள் அதைச் செயல் படுத்தவேண்டும். மாணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி சில வகுப்புகளில் சேர்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு வேளை குறிப் பிட்ட சில வகுப்புகளுக்கு, there being heavy demand—மாணவர் களுடைய ஆர்வம் அதிகம் இருக்கலாம். பெற்றோர்கள் அதை விரும்பக்கூடிய சூழ்நிலைகள் இருக்கலாம். எந்தவொரு பிரிவுக்கு அதிகமான மாணவர்களுடைய விருப்பம் இருக்கிறதோ அந்தப் பிரிவுகள் துவக்கப்படுகின்றபொழுது அந்தக் குறையினைக் களைய முடியும் என்று கருதுகிறேன். இந்த விளக்கத்துடன் இந்தச் சட்டமுன்வடிவினை அவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: 1986 ஆம் ஆண்டு "தமிழ்நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்தல்), தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 72/1986) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற் றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

"1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்தல்), தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப் படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 72/1986) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.